RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1628/75

af 26. juni 1975

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for pulp af abrikoser, henhørende under position ex 20.06 B II c) 1) aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1), og

ud fra følgende betragtninger :

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Israel (2), undertegnet den 11. maj 1975, fastsætter i artikel 10 i den dertil knyttede protokol nr. 1 åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 150 tons pulp af abrikoser, henhørende under position ex 20.06 B II c) 1) aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel ; tolden for dette kontingent er lig med 70 % af den told, der faktisk finder anvendelse over for tredjelande ; såfremt kontingentperioden ikke omfatter hele kalenderåret, åbnes kontingentet pro rata temporis ; da den nævnte aftale træder i kraft den 1. juli 1975, bør der åbnes et fællesskabstoldkontingent for 75 tons ;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt for fortløbende anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser, ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt ; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper ; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der dels beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Israel af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode ;

(1) EFT nr. C 128 af 9. 6. 1975, s. 38.
(2) EFT nr. L 136 af 28. 5. 1975, s. 3.

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer indførslerne i hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Israel følgende procentvise andele :

	1971	1972	1973
Benelux	—	—	58,6 (=58 t)
Danmark	—	—	—
Tyskland	—	43,3 (=13 t)	—
Frankrig	—	—	—
Irland	—	—	—
Italien	—	—	—
Det forenede Kongerige	100 (=91 t)	56,7 (=17 t)	41,4 (=41 t)

disse oplysninger kan ikke anses som repræsentative med henblik på at tjene som grundlag for en fordeling af kontingentmængden mellem medlemsstaterne ; et skøn over medlemsstaternes indførsler i 1975 har vist sig vanskelig på grund af disses uregelmæssige karakter i de foregående år ; for at sikre en rimelig fordeling af kontingentmængden kan de procentvise andele ved den første fordeling af dette kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således :

Benelux	14 %,
Danmark	2 %,
Tyskland	20 %,
Frankrig	6 %,
Irland	2 %,
Italien	8 %,
Det forenede Kongerige	48 % ;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør toldkontingentet opdeles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota ; for at yde importørerne i de enkelte medlemsstater en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 66 % af kontingentmængden ;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en tillægskvota på reserven ; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det ; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig procentdel heraf til reserven, for at undgå at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra den 1. juli 1975 og indtil den 31. december 1975 åbnes der i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 75 tons pulp af abrikoser, henhørende under position ex 20.06 B II c) 1 aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent nedsættes tolden i den fælles toldtarif for disse varer til 11,9 %.

3. Inden for rammerne af dette toldkontingent anvender de nye medlemsstater toldsatser, som er beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 1, der er knyttet som bilag til aftalen mellem Fællesskabet og Israel, og i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del på 50 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1975, andrager følgende mængder :

Benelux	7 tons,
Danmark	1 ton,
Tyskland	10 tons,
Frankrig	3 tons,
Irland	1 ton,
Italien	4 tons,
Det forenede Kongerige	24 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 25 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvota nedsat med den del, der er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvota, på 15 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den følgende højere enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en medlemsstat efter at den oprindelige kvota er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvota på 7,5 % af dens oprindelige kvota.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en medlemsstat efter at den anden kvota er opbrugt, er udnyttet med op til 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de samme betingelser, trækning af en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil 31. december 1975.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 15. november 1975 til reserven den ikke udnyttede del af den oprindelige kvota, som den 1. november 1975 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 15. november 1975 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 1. november 1975, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om reservens udnyttelsesgrad, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 20. november 1975 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik derpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning for, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare, som er etableret på deres område, fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. juni 1975

På Rådets vegne

P. BARRY

Formand